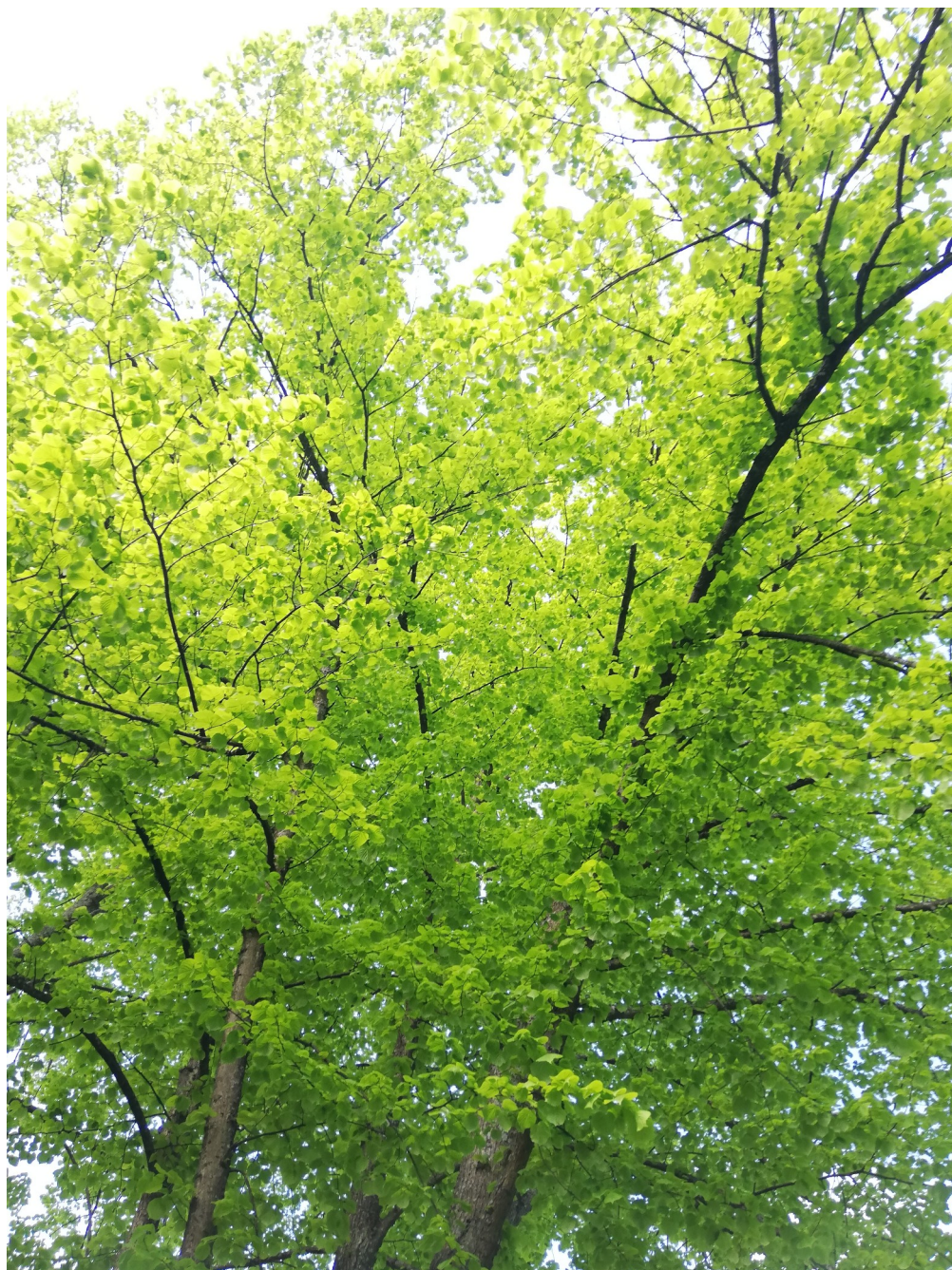

ATSPULGS

Adrese: Gaiziņa iela 1, Rīga, LV-1050

Sekretāre: 67229210, 26405775

Epasts: rrsvs@riga.lv 2025. /2026.

Nr. 1

Sveicam Zinību dienā!

*Ar dāliju pušķiem un košajām lapām
Iķ skolā nāk septembra rīts;
Mēs sveicinām, labā, un paldies tev sakām,
Ka zinību kamols mums tīts.*

*Pa stundai, pa dienai, to tinot un vešot,
Visaugstākā kalnā var kāpt;
Un tā gads aiz gada, tās gudrības smešot,
Pēc gaišākās rītdienas slāpt!*

/I. Driķe/

*Sveicam skolēnus, viņu vecākus, skolas darbiniekus
un pedagogus Zinību dienā!*

Lai veiksmīgs un radošs Jaunais mācību gads!

Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas kolektīvs

Dzejas dienas Reinholda Šmēlinga vidusskolā

Šī gada 15.septembrī Reinholda Šmēlinga vidusskola piedalījās Dzejas dienu 60. gadskārtas svinībās. Tieši tādēļ šī gada Dzejas dienu moto ir „Dzeja svin”. Dzejas dienas aizsākās tālajā 1965. gada 11. septembrī, atzīmējot izcilā latviešu dzejnieka Raiņa simtgadi.

Dzejas dienas tika svinētas īpaši – skolnieki strādāja grupās: vidusskolas klases apmeklēja Dzejas dienu pasākumus vai lasīja kādu no jaunākajiem dzejas krājumiem, un pēcāk par redzēto, dzirdēto, lasīto un pieredzēto veidoja prezentācijas, tādējādi literatūras stundās viens otru iepazīstinot ar plašo Dzejas dienu piedāvājumu klāstu.

Uz skolu bija atnākuši literārā semināra „Aicinājums” esošie un bijušie dalībnieki. Tā nav nejaušība, jo šajā mācību gada ciklā sākas „Aicinājuma” 50. gadu gaidas. Skolā viesojās dzejnieks un atdzejotājs, divu dzejoļu krājumu autors un vairāku krājumu līdzautors **Kristaps Vecgrāvis**; dzejnieks, komponists, florists **Leons Jūlijs Strupītis** un „Aicinājuma” šī brīža dalībiece

Paula Bička.

Jauniešiem ne vien bija iespēja klausīties dzejas priekšlasījumus, bet arī tika demonstrēta dzejas un mūzikas simbioze. Liels bija prieks, ka Reinholda Šmēlinga vidusskolas audzēkņiem tikšanās ar dzejniekiem ļoti patika – dzeja tika apbalvota ar skaļiem aplausiem, kas apliecina, ka arī mūsdienu jauniešus dzeja spēj ieinteresēt un uzrunāt.

Bet viena jauniešu komanda no **11. B** klases izvēlējās atcerēties Dzejas dienu pasākumu skolā. Lūk, kā pasākumu vērtēja **Kristīne Stepuleņoka-Stukanova, Amēlija Skrauča, Amina Kišijeva un Zane Gaidele**:

„Paula Bička ir ļoti jauna autore, kas vēl tikai veido savu lirisko balsi. Savukārt Kristaps Vecgrāvis jau kopš 1998. gada iesaistās dzejas ainā, dzejnieks vienlaikus strādā gan tradicionālajā, gan modernajā formā. Bet Leons Jūlijs Strupītis ir eksperimentāls savā dzejā, spēlējoties ar skaņu, ritmu un dzīvo priekšnesumu. Lai gan šie autori nāk no dažādiem dzīves posmiem, viņus visus vieno mīla pret dzeju. Viņu dažādība ir tas, kas ļauj viņiem dalīties ar savām domām, jūtām un uzskatiem caur dzeju katram savā veidā un katram ar savu interpretāciju.”

Dalībniecēm patika katrai savs autors, piemēram, **Zane Gaidele** jautāta par dzejnieku lasītās dzejas izvērtējumu, teica: „Man vissimpātiskākais autors bija Kristaps Vecgrāvis. Viņam ir vislielākā pieredze ar dzeju un tradicionālāka pieeja. Viņš atdzejo citu valstu dzeju, tostarp arī no ASV, kas mani īpaši uzrunāja, jo man patīk ASV literatūra, kultūra un māksla. Viņa lasītā dzeja ir filozofiska un melnholiska. Uzskatu, ka Dzejas dienu pasākumi ir vērtīga pieredze, jo tie dod iespēju jauniem dzejniekiem tikt sadzirdētiem un kļūt atpazīstamiem. Tie arī veicina jauniešu iesaistīšanos kultūras pasākumos un satuvina tos ar dzeju. Ja nebūtu šī pasākuma, es nebūtu iepazinusies ar šiem autoriem, un, manuprāt, tas pierāda, ka Dzejas dienas ir svarīgas un nepieciešamas.”

Savukārt **Karīna Sika, Anna Jaņina, Patrīcija Trukšāne, Ksenija Alina Kličova** no **11. D** klases 6. septembrī Latvijas Nacionālās bibliotēkas Baltā Vilka klasē apmeklēja pasākumu „Dzejoļi un dzejolēni”, kas bija jautri un sirsnīgi dzejas lasījumi bērniem un ģimenēm. Pasākumu veidoja „Dzejoļu veikals” kopā ar Eviju Gulbi – svēršana, mērīšana un tirgošanās ar dzejoļiem, lasījumi no Marta Pujāta jaunākās grāmatas “kurlikt..tikjauk..šī-fer” dzejoļi un dzejpasakas un Andra Akmentiņa humors un ieskats grāmatā “KlātBūtne”, ko veidoja tēta un bērnu joki. Skolnieces secināja, ka : „Kopumā klausīšanās radīja sajūtu, ka dzeja nav tikai grāmatās. Tā dzīvo gan uz skatuves, gan cilvēkos. Evija Gulbe izcēlās ar rotaļīgumu, Marts Pujāts – ar valodas spēli, bet Andris Akmentiņš – ar humoru un sirsnību.”

Anna: „Es sapratu, ka dzeja nav tikai grāmatās – tā kļūst dzīva, ka to lasa pats autors.”

Karīna: „Man patika, ka autori ne tikai lasīja dzeju, bet arī uzrunāja klausītājus. Šādi pasākumi ir vajadzīgi, jo tie satuvina cilvēkus un parāda, ka dzeja var būt arī dzīvespriecīga”.

Patrīcija: „Pasākums bija aizraujošs un atstāja priecīgu noskaņu. Šādi pasākumi ir svarīgi, jo tie dod iespēju satikt rakstniekus un dzirdēt viņu balsis.”

Ksenija Alina: „Pasākumā sapratu, cik dažādas var būt dzejas formas – no rotaļīga humora līdz dziļām pārdomām. Īpaši man patika Marta Pujāta spēle ar valodu. Šādi pasākumi palīdz radoši domāt un redzēt citādu pasauli.”

Undīne Krieviņa, Viktorija Ašaka, Artūrs Vasīlevičs, Matīss Vētra no 11. A klases 16. septembrī apmeklēja Edurada Aivara jaunākā dzejas krājuma „Acu dzīres” atvēršanu izdevniecības „Aminori” telpās. Lūk, viņu kopīgie secinājumi: „Dzejas krājuma nosaukums ir svarīgs, jo tam, kurš to padzird vai pamana rakstītu, tas rosina iztēli un raisa asociācijas. Arī šajā gadījumā nosaukumam „Acu dzīres” ir būtiska nozīme, jo acis ir cilvēku orgāns, kas paplašina jūtu un dziņu lauku, samērojot redzi ar pieredzi.

Autora prezentācijā bija interesanti iepazīties ar viņa iepriekš radīto dzejas formu - dzejoļiem ar gariem nosaukumiem, kur iespaidu rada nosaukums, līdzīgi kā kustīga lente, bet pats dzejolis ir ļoti īss un atgādina atbalsi.”

Ričards Aleksandrs Līdums (12 A)

Tumsa

Apkart tik tumsa gluži kā ziemā
Naidi un bažas galvā ik vienā
Acis vien lobās tumšajās tālēs
Saskatīt mocās melno to garu

Spiedza un kļiedza, mokās un bailēs
Nekur nav gaismas ne elpas ne gala
Naktī tie slīka, kā zvaigznes kas nedeg
Tumsa tos apkāj aprijot gaismu

INTERVIJA

Pēc pasākuma **Paula Bička** un **Leons Jūlijs Strupītis** tika aicināti uz mazu interviju.

Jūs esat gados jauni ne vien dzejnieki, bet arī būtībā vienaudži klātesošajai auditorijai. Kādas bija jūsu sajūtas pēc pasākuma: vai bija savstarpējā sinerģija, vai, jūsuprāt, jauniešiem ieinteresēja jūsu dzeja?

Paula Bička: Manuprāt, sinerģija, kā tāda pastāv vienmēr, kad skatītāja priekšā nostājas dzejnieks. Jo, lai arī cik ļoti izvairītos no mākslinieka teiktā, vienmēr būs kāds vārds, kas aizķersies, klausītājam pat nepamanot. Tāpēc, jā, arī šoreiz varu teikt, ka uz mani raudzījās daudzas ieinteresētas, empātiskas un atbildi meklējošas acis.

Leons Jūlijs Strupītis: Savu dzejoļu lasījumam centos izvēlēties dzejoļus par tēmām, kas man ir pašam būtiskas un aktuālas, un noteikti bija jaunieši, ar kuriem rezonēja mani un arī pārējo autoru dzejoļi.

Kā lai jauniešus ieinteresē lasīt / klausīties dzeju?

P. B.: Pirmkārt, būtu jāraksta dzeja, kas domāta un saprotama jauniešiem, kas skar viņus interesējošas tēmas un problēmas, jāpopularizē jauno dzejnieku paveiktais. Otrkārt, jauniešiem pašiem būtu sevī jālauž stereotips, ka dzeja ir kaut kas garlaicīgs, priekš skolas obligāti lasāms un vecmodīgs. Dzeja elpo laikmetam līdzī un tajā jebkurš var atrast sev patvērumu un līdzīgu.

L. J. S.: Es uzskatu, ka jauniešus var ieinteresēt, ja dzeja runā par viņu ikdienas pieredzi un emocijām. Tāpat arī mūsdienu dzejnieku darbi, kas atspoguļo aktuālas tēmas, var palīdzēt radīt lielāku interesi. Kā arī regulāri notiek literārie pasākumi, lasījumi, performances u.c. Kurus jaunieši var apmeklēt, un to laikā iepazīt literatūru arī no citām šķautnēm, ne tikai kā rakstītu tekstu.

Kas visvairāk uzrunāja, piekrītot atnākt uz Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolu?

P. B.: Mani uzrunāja tas, ka skola aktīvi rīko pasākumus un aicina cilvēkus no malas. Tas ir ļoti būtiski, ka skolās ir aktīva kultūras dzīve un ieinteresēti pedagogi, kuri gatavi iesaistīties.

L. J. S.: Skolā vissvarīgākie ir jaunieši un viņu izaugsme, jo viņi ir mūsu nākotne, un tieši tas mani uzrunā, ka lielai daļai, tomēr dzeja, literatūra, valoda ir svarīga.

Jūsu vēlējums skolēniem.

P. B.: Nebaidieties meklēt sevī radošumu un izpaust to uz āru kreatīvākajos veidos, noteikti atradīsies kāds, kurš to sapratīs un novērtēs. Lai izdevies mācību gads!

L. J. S.: Es novēlu skolniekiem nebaidīties rakstīt un izpaust savu radošumu, jo katrs vārds un doma ir vērtīga, neatkarīgi no izvēlēta dzīves ceļa.

Jūsu vēlējums skolēniem.

P. B.: Nebaidieties meklēt sevī radošumu un izpaust to uz āru kreatīvākajos veidos, noteikti atradīsies kāds, kurš to sapratīs un novērtēs. Lai izdevies mācību gads!

L. J. S.: Es novēlu skolniekiem nebaidīties rakstīt un izpaust savu radošumu, jo katrs vārds un doma ir vērtīga, neatkarīgi no izvēlētajā dzīves ceļa.

LASU/IESAKU CITIEM

Marika Anisko (latviešu valodas un literatūras skolotāja)

Katram no mums ir savs mīļākais daiļliteratūras žanrs, kas patīk vislabāk. Man tā ir proza, īpaši detektīvromāni. Ja meklējat aizraujošu detektīvu ar intriģējošiem pavērsieniem – iesaku Rolandas Bulas grāmatas! 🕵️♀️📖

Iepriekšējā mācību gadā skolā notika tikšanās ar rakstnieci, kuras laikā mēs uzzinājām, kā top prozas darbi. Tieši šajā pat laikā rakstniecei iznāca romāns “Oriona zvaigznājs”, kas aizsāk jaunu detektīvsēriju. Nu, ko! Āķis lūpā! Jāķeras klāt!

Grāmatas sižets ievilka jau no pirmajām lappusēm – aizraujošs, ar negaidītiem pavērsieniem un interesantiem tēliem, spriedzes pilna noskaņa romāna sižeta atklāšanā un tajā pat laikā viegli lasāms prozas darbs.

Man patīk, ka Rolandas Bulas detektīvromānos galvenie varoņi dzīvo, domā un kļūdās tāpat kā mēs. Ja vēlaties izlasīt mūsdienīgu, bet reizē arī dziļu un latvisku detektīvliteratūru, Rolandas Bulas grāmatas būs lieliska izvēle!

Jaunais mācību gads man iesākās ar patīkamu pārsteigumu 😊 Jaunais mācību gads man iesākās ar patīkamu pārsteigumu. 😊

Iznācis jaunās detektīvsērijas otrais romāns ! Uzminiet, kādu grāmatu es pašlaik lasu.....

Sandra Ratniece (latviešu valodas un literatūras skolotāja)

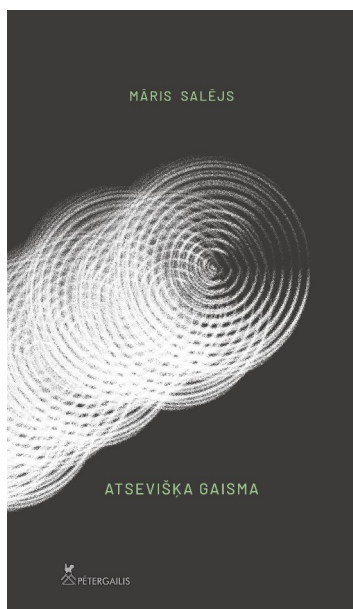
Latviešu literatūra jau izsenis ir izlutināta ar daudz labiem dzejniekiem. Dzejas dienu mēnesī piedienas lasīt dzeju un runāt par to, tādēļ šoreiz akcentēšu par dzejas krājumu. Rokās turu eleganti noformētu grāmatiņu „Atsevišķa gaisma” (Pētergailis, 2025), kuras autors ir dzejnieks, literatūrzinātnieks, mākslinieks Māris Salējs.

Dzejas krājumā „Atsevišķa gaisma” ir precīzi un detalizēti gaismas / tumsas tvērumi, it kā tie ir gleznoti uz audekla. Pelēkos toņus šīs krāsas neizteiksmīguma klasiskajā izpratnē krājumā neatrast – autors krāsai ir piešķīris daudzšķautņainas nianšes, piemēram: „brīnos cik mana tumsa ir tekoša / it kā pa saules pinumu mudžetu pūznis ar melnām skudriņām / un katrai manas ēnas seja” (78. lpp.). Lūk, šai ēnai nav tipiskā pelēksnuma, šai ēnai ir skudriņu (tēlojot mūžam darbīgos kukaiņus, dzejoļi ieskanas pamazināmā mīļuma forma) sīkstuma, „lieluma mazumā” un vienlaikus ciešanu, sāpju veidols, it kā nojaušot, pat apzinoties trauslo dzīvības – nāves robežu. Starp citu, Māris Salējs spēju saskatīt pat vismazākajā dzīvībā (skudrā, pelītē, sisenī, zirnekļī...; ābeļziedā, āboliņā, ceriņā...) spēku un neatlaidību, kas noteikti liriskā varoņa apziņā iet roku rokā ar šīs radības neaizsargātību.

Mārim Salējam būtiskas ir atmiņas, kas it viegli un nemanot var sabirzt mūsu apziņā, un autors filosofiski pievēršas neprasmei, varbūt pat nevēlmei atcerēties; autors runā par to, ka, iespējams, mēs paši, kad pieaugam, noliedzam atmiņas („vecmāmiņ / to es tev nospēlēšu uz smilgas / tad viņa salūzīs / un es vairs nevarēšu // man jāiet projām / jāizaug lielam // un jāņemāk / atcerēties // jā un tagad es esmu par lielu / lai atcerētos” (43. lpp.)).

Autors, uzplēšot rētas un prot tās arī sadziedēt, tādējādi dodot spēku un ticību gan pašam sev, gan arī mums – lasītājiem, ka „milimetru pa milimetram atlaidusi savas tumsas dūres / pasaule atgriežas pie mirdzēšanas pāri mašīnu koku un / cilvēku sabiezējumiem.” (58. lpp.)

Aizverot dzejoļu krājumu, ir daudz pārdomu par tumsas un gaismas ēnainēm, kas var būt traģisma pilnas, bet vienlaikus tumšajās svītrās dzejnieks rod iespēju ieraudzīt gaišo toņu nianšes – līdzpārdzīvojumu un prieku par vismazāko dzīvību. Par kukainīti – šo apbrīnojamo Lielumu mazumā.

EKSKURSIJU DIENA

Rudens ekskursijas skolā ir lieliska iespēja mācību procesu papildināt ar praktisku pieredzi un piedzīvojumiem ārpus klases. Šogad skolēni devās ekskursijās 19. septembrī, un šī dienas laikapstākļi nepievīla – spīdēja saule un bija silta atvasaras diena. Šajā gadalaikā daba ir īpaši krāšņa, un skolēni var novērot pārmaiņas vidē, kas bagātina gan viņu zināšanas, gan emocionālo pieredzi. Skolēni rudens ekskursijā devās uz Vecrīgu, Cosmos ilūziju muzeju, Aspazijas un Rakstnieku namus Jūrmalā, Salaspils Botānisko dārzu, Latvijas Nacionālo bibliotēku u.c., tādējādi paplašinot savu redzesloku.

Šādas aktivitātes veicina saliedētību, sadarbības prasmes un interesi par mācību priekšmetiem. Vienlaikus tās dod iespēju skolēniem atpūsties no ikdienas mācību rutīnas, stiprināt klases kolektīvu un izbaudīt aktīvu darbošanos brīvā dabā. Rudens ekskursijas palīdz apvienot zināšanu apguvi ar pozitīvām emocijām, radot paliekošas atmiņas skolēnu skolas dzīvē.

Mazs vizuāls ieskats Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas ekskursiju dienā

10. g jutās brīnišķīgi Uzvaras parkā.

4. un 5. klase ceļoja uz Kurzemi. Iepazīna Kuldīgas vēsturi, apmeklēja strausu fermu.

3.a apciemoja Salaspils Botānisko dārzu.

9.g apmeklēja Latvijas Nacionālā bibliotēku.

10.c un 11.d baudīja sauli un latviešu literatūru Jūrmalā: apciemoja LRS Dubultu Rakstnieku nami un Aspazijas māju.

8. un 9.r bija interesanti Rīgas Vēstures un kuģniecības muzejā, kurā piedalījās orientēšanas spēlē "Meklēsim dzīvniekus Vecrīgā", bet 11.a klase ekskursijas laikā muzeja pamatekspozīcijās skolēni guva priekšstatu par Rīgas pilsētas rašanos un vēsturi, par Latvijas kuģniecības vēsturi. Kopā ar gidu izstaigājām un iepazīnām Vecrīgas ielas, laukumus, pagalmus, baznīcas un citas interesantas vietas. Skolēni iepazīnās ar arheoloģiskajiem atradumiem un varēja izsekot senās upes liktenim, izstaigājot ielas, kuru vietā kādreiz tecējusi Rīdzene.

12.a klase apmeklēja Rīgas Biržu.

8.b klase ekskursija pa Rīgas parkiem, Fotomuzeja apmeklējums un kvests Kronvalda parkā beidzās ar pikniku parkā. Skolēni uzzināja Rīgas pieminekļus un strūklaku stāstus.

10. A klase Jūrmalas Brīvdabas muzejā ceļoja laikā – redzēja, kā dzīvoja zvejnieki senos laikos. Vecās mājas, laivas un tīklu būdas lika justies kā īstā piekrastes ciematā.

Savukārt 12.a un 12. B devās izglītojošā ekskursijā uz Ilūziju muzeju COSMO, kas atrodas pašā Vecrīgas sirdī – Doma laukumā. Muzejs piedāvā unikālu iespēju izzināt, kā darbojas dažādas vizuālās ilūzijas, kā arī pašiem izmēģināt vairākus interesantus eksponātus.

SKOLAS SOMA

Š. g. 21. septembrī Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas 8.a un 8.b klases skolnieki programmas “Skolas soma” ietvaros apmeklēja Latvijas Nacionālās Operas un Baleta izrādi “Džungļu grāmata”.

Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas skolēni piedalās radošajā nodarbībā

Š.g. 18.septembrī 1.a,b,c klasei sadarbībā ar programmu "Latvijas skolas soma" notika izglītojoša mūzikas nodarbība, ko vadīja Iveta Mielava un Ilga Reizniece. Mūzikas instrumentu pazinēja Ilga Reizniece, improvizējot ar tautas instrumentu melodiju un skaņām, vizualizēja dažādas dabas norišu un sadzīves ainas - lietu, sauli, negaisu, miglu, dusmas, pārdomas, prieku, ganiņu sarunu.

Kad bērnu tēlainā domāšana bija iekustināta, tika izspēlēta mīklu spēle, kurā pēc kārtas skolēniem bija jāuzmin 23 latviešu tautas mūzikas instrumentu nosaukumi, jāatrod to attēli un jāievieto kopīgajā puzzles aplī. Nodarbības laikā instrumenti tika piedāvāti apskatei. Bet vislielāko prieku skolēniem sagādāja iespēja iejusties muzikantu lomā, sataustīt un spēlēt kādu mūzikas instrumentu. Tā bērni uzzināja par mūzikas instrumentu iedalījumu, spēlēšanas un izgatavošanas īpatnībām. Skolēni uzzināja, kas ir basīte, stabule, klapatas, koka un māla svilpaunieks, trejdeksnis, taures, ermonikas, dūdas, cītara, vargans, taures, šamaņu bungas, tamburīns, svilpaunieks, kā radies kokles nosaukums.

Paldies programmai “Latvijas skolas soma” par iespēju piedalīties radošā un muzikālā nodarbībā!

5. oktobris — Skolotāju diena

SVEICAM SKOLOTĀJU DIENĀ!

DIENĀ

Vārdi māca, bet paraugi iejūsmina.

/Latīņu aforisms/

**Lai enerģija, spēks, prieks, gandarījums un smaids
ir vienmēr klātesoši ceļabiedri skolotāja ikdienā!**

